

Haderslev 14. januar 2016

Kære Fødevarer- og miljøminister og Erhvervs- og vækstminister

Landsforeningen for Bygnings- og landskabskultur har med interesse læst regeringens plan for vækst og udvikling.

Landsforeningen har som sin hovedopgave at sikre og udvikle kulturmiljøer, bevaringsværdige bygninger og kulturlandskaber i Danmark. De muligheder, som lovgivningen fremover vil give herfor, er således helt centrale for foreningens arbejde – det gælder både kommuneplanen og lokalplaner. Især lokalplaner med bevaringssigte er meget væsentlige instrumenter for bevaring af kulturmiljøer og bevaringsværdige bygninger.

Landsforeningen mener, at endnu er delvis revision af Planloven vil gøre loven mere uoverskuelig og sværere at administrere. I stedet bør der nedsættes et udvalg, der gennemgår loven og foretager en tilpas nyskrivning. Landsforeningen deltager gerne i et sådant arbejde.

Planen rummer dels konkrete forslag og forslag, hvor tilgangen er mere principiel, og som derfor i den kommende tid må videreudvikles til egentlige bestemmelser i lovgivningen. Landsforeningen har derfor flg. bemærkninger til de enkelte punkter i strategien:

1. Bedre rammer for landbrugs- og fødevarer:

1.1 Fødevarer- og landbrugspakke

Afskaffelse af sprøjte- og gødskningsforbuddet på § 3 naturarealer vil ændre de historiske landskabelige træk og forringe diversiteten i dyre og plantelivet.

Landsforeningen finder det betænkeligt, at man derved forringe vandkvaliteten og den megen tilførte næring vil give yderligere grødevækst, som vil ændre det landskabelige udtryk ved vore vandløb.

2. Gode vilkår for produktion og investeringer

2.1 Den foreslåede forenkling af brandreguleringen vil forringe beskyttelsesniveauet ved at koble beredskabet ud af den brandtekniske byggesagsbehandling. Denne kobling er især væsentlig i relation til bevaringsværdige bygninger, der i regler er af ældre og mere brandbare konstruktioner.

3. Liberalisering af planloven mv.

3.1 Friere rammer for kommunal planlægning og administrative lettelser.

Udvidede muligheder for dispensation og begrænsede krav til redegørelse – især i forhold til lokalplaner.

Landsforeningen finder, at der bør udvises stor forsigtighed ved udvidelse af dispensationsmuligheder for lokalplaner. Udarbejdelsen af lokalplaner sker i dag med vidtgående inddragelse af borgerne i den planlægning, som fremover vil være bindende for borgerne i lokalplanens område. Når lokalplanen er bindende for borgerne bør den også i princippet være bindende for kommunen indtil den ændres i en proces, der igen inddrager borgerne.

Dispensationsmulighederne bør således begrænses til sådanne forhold, som ikke eller kun i beskedent omfang kræver borgernes medvirken i en planlægningsproces. Større ændringer bør ske i en ny lokalplanproces, der inddrager borgerne.

Redegørelsen, der følger lokalplanen er her meget væsentlig, fordi principperne for en lokalplan er fastlagt i formålsbestemmelsen og dermed redegørelsesstof – et forhold, der er væsentligt i forbindelse med lokalplaner med bevaringssigte.

Efter de nuværende bestemmelser kan der kun dispenseres fra lokalplanen, hvis dispensationen ikke er i strid med principperne i planen. Lempelse af redegørelseskravene til lokalplaner bør efter Landsforeningens opfattelse ikke ændre ved kravene om fastsættelse af principperne for lokalplanen og dermed koblingen til dispensationsmulighederne.

Ændring af høringsfrister.

Landsforeningen er af den principielle opfattelse, at en tilpas lang høringsperiode giver de bedste høringsvar; især hvis der skal afdækkes forhold, som der ikke er taget højde for i det aktuelle kommune- og lokalplanforslag. En forkortelse af høringsperioden, som det fremgår af vækstplanen, er derfor efter Landsforeningens opfattelse et skridt i den forkerte retning, fordi borgernes deltagelse i planlægningsprocessen forringes.

Udmeldingerne omkring høringsfrister er ikke helt klare. På s. 43 oplyses, at regeringen vil indføre en kortere høringsfrist for lokalplaner og kommuneplantillæg fra min. 8 uger til min 4 uger. Umiddelbart efter introduceres et forenklet lokalplaninstrument med en kortere høringsfrist fra min. 8 uger til 2 uger.

Det ser således ud til, at der tale om indførelse af en ny type forenklet lokalplan ved siden af den gamle lokalplantype. Efter Landsforeningens opfattelse kan indførelse af en ny type lokalplaner, således at der vil være to typer af lokalplaner næppe opfattes som en forenkling. Det kan give anledning til ugenomsigtig vilkårlighed i valget mellem de to lokalplantyper og dermed forringe borgernes mulighed for deltagelse i planprocessen i kommunen.

En evt. forhøjelse af klagegebyret vil forringe retssikkerheden, fordi det vil forringe muligheden for klager.

3.2 Nye udviklingsmuligheder i landdistrikterne og for produktion

Nybyggeri i tilknytning til en landbrugsejendom ud over 20 meter fra eksisterende bebyggelse vil ændre landskabet markant, fordi der i forbindelse med denne spredning vil ske inddragelse areal til beboelse, haver og veje.

Muligheden for udvidelse af eksisterende helårshuse til 500 m² uden landzonetilladelse, vil betyde øget boligspredning i det åbne land.

Landsforeningen finder det forkert, at fjerne kravet om kommunernes udpegnings af naturområder til Grønt Danmarkskort. Det er vigtigt at borgene ved, hvor de grønne områder befinder sig.

Foreningen mener, at bebyggelse i landzoneskal holdes samlet, både af hensyn til arealressourcerne og den landskabelige helhed. Det samme gælder landsbyer, hvor landsbystrukturen skal fastholdes.

3.3 Større kommunal frihed til planlægning langs kysterne

Landsforeningen er af den principielle opfattelse, at de åbne kyststrækninger bør friholdes for nyt feriebyggeri. Landsforeningen hilser det dog velkomment, at de statslige myndigheder fortsat vil have en væsentlig indflydelse på udviklingen her.

Foreningen skal på de kraftigste modsætte sig, at kystnærhedszonen og de dertil knyttede planlægningsbestemmelser ophæves i landzonen. På samme måde modsætter foreningen sig, at der udlægges nye sommerhusgrunde i den nuværende kystnærhedszone.

Foreningen mener, at 300-meterzonen i princippet skal respekteres, dog således at der inden for 300-meterszonen kan placeres mindre faciliteter til brug for den almene brug af kysten. Foreninger og klubber må henvises til at lokalisere sig i byzonen, hvor der er planlagt for det.

Landsforeningen finder at de 10 godkendte forsøgsprojekter for opførelse af turistmæssig bebyggelse inden for strandbeskyttelseslinjen er mere end rigeligt. De ubebyggede kyster er en uvurderlig resurse.

3.5 Bedre udviklingsmuligheder for detailhandlen

Landsforeningen er grundlæggende modstander af udlægning af nye aflastningscentre fordi, det dræner bymidterne for et velfungerende handelsliv. Handelslivet er en forudsætning for at bymidten er velfungerende. Aflastningscentre er også medvirkende til at dræne landsbyernes handelsliv. Der er et modsætningsforhold mellem ønsket om bosætning og erhvervslivet i det åbne land, samtidig med at man via aflastningscentre udmagre muligheden for lokalhandel.

Landsforeningen ønsker at styrke handel i bymidterne, hvorfor foreningen finder det hensigtsmæssigt at e-handelsbutikker har deres showroom og butikssalg i bymidterne i stedet for på erhvervsområder. Foreningen finder det konkurrenceforvridende, hvis det bliver tilladt at åbne butikker i erhvervsområderne.

Foreningen er modstander af forhøjelse af størrelsesbegrænsningen på dagligvarebutikker. Det er uheldigt med butikkerne af meget store størrelse, da det kræver meget parkeringsareal, der kan være vanskelige at tilpasse i de historiske bykerner.

Landsforeningen bidrager gerne med en uddybning af de ovennævnte synspunkter i forbindelse med arbejdet på at realisere vækstplanens ideer i kommende lovforslag.

Med venlig hilsen

Peter Hee

Formand for Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur